

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Tots estimem...equivocadament

La història. En una casa de camp, prop de Moscou, 1904. Irina, madura i vel·leïtosa actriu de teatre, s'apropa a la granja per visitar el germà que agonitza, aleshores reviu el què va passar dos anys enrere.

Les formes. Adaptar obres de teatre comporta que el cinema il·lustri el joc teatral, o se'l faci seu. A 'La gaviota' ('The seagull'), el tàndem Michael Mayer en la direcció i Stephen Karam en el guió, s'apoderen de la comèdia homònima d'Anton Txèkhov, reduint els quatre actes a 95 minuts. Acurat treball de síntesi que permet alhora airejar, visualitzar escenes i detalls que l'autor rus, mestre del suggeriment i l'el·lipsi, preferia deixar a la imaginació de l'espectador, estratègia drama-

túrgica que Michael Mayer (Washington, 1960) ignora. Per tant, planificació, moviments de càmera i posada en escena (mai millor dit) s'adeqüen a explicitar-ho tot com en una telecomèdia. Malgrat això, aquesta gavina manté fresc l'alè irònic d'un autor que se'n riu de la reiterada mania humana d'equivocar-se quan pretén estimar. També del pànic al pas del temps que envelleix i no embelleix pas; del fracàs dels somnis juvenils; de la idolatria a

la fama social; de quan la manca de recursos desemboca en el servilisme; de com els símbols idiotitzen les persones; de la por a la mort. Gràcies a que 'La gaviota' és una comèdia coral, ara convertida en culebró estomacal, aquest arsenal temàtic va surant com supura una ferida. Dit el que he dit, toca treure'm el barret que no porto davant l'eficiència d'un esplèndid càsting d'interpres joves, madurs i veterans (Saoirse Ronan, Billy Howle, Corey Stoll, Jon Tenney,

Annette Bening, Brian Dennehy) que no desaprofiten l'oportunitat d'or de fer 'un Txèkhov', que escrit així en la pompeu-fabriana llengua laietana, ni el Quimet Torra ho desxifra.

El fons. Estimar comporta una infelicitat constant,

sadomasoquista. D'aquí divorcis, separacions i altres violències.

La imatge. L'enamorat Konstantin portant a l'estimada Nina, la gavina que acaba de matar. Símbols.

La frase. 'Si alguna vez necesitas de mi vida, ven y tómala', ofrena Nina a l'escriptor famós. Ahir com avui, fanàtiques.

La recomanació. Interessats en adaptacions teatrals, també per a curiosos/es pel que fa a les relacions matern-filials.

La Gaviota

Director: Michael Mayer.
Intèrprets: Annette Bening, Saoirse Ronan, Corey Stoll, Brian Dennehy.
EUA, 2017. 95'. Funatic Lleida.